

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobkyně:

██████████, IČO ██████████
se sídlem ██████████
zastoupená advokátem Mgr. Jakubem Formanem
se sídlem Plzeňská 3350/18, Praha 5

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2018, č. j. 77424/2017-MZE-14113,
sp. zn. 26RP217/2017-14113,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Obsah žaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl zamítnut její návrh v rámci sporu z Dohody o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova ČR ze dne 5. 6. 2014 k žádosti reg. č. 14/020/41200/172/000107 (dále též „předmětná dohoda“) uzavřené mezi žalobkyní a Státním zemědělským a intervenčním fondem (dále jen „SZIF“), aby bylo vydáno rozhodnutí, na jehož základě bude SZIF pokračovat v administraci žádosti o dotaci a žalobkyni bude vyplacena dotace ve výši 244 964 Kč.
2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že předmětem dotace je zařízení výroby ovocných a bylinných slazených sirupů ve stávající moštárně (██████████, dále jen „předmětná nemovitost“). Dne 30. 12. 2014 podala žádost o proplacení dotace ve výši 244 964 Kč. Dne 29. 1. 2015 provedl SZIF fyzickou kontrolu realizace projektu a výslovně konstatoval, že nebyly zjištěny žádné nedostatky. Následně však SZIF dne 12. 3. 2015, č. j. SZIF/2015/0156066, zaslal žalobkyni výzvu označenou jako Sdělení o uložených opatřeních k nápravě (dále jen „předmětná výzva“), dle níž měla žalobkyně doložit vyjádření příslušného stavebního úřadu, že se v předmětné nemovitosti nachází provozovna pro výrobu sirupů, a to do 30. 4. 2015.
3. Žalobkyně předmětné výzvě nevyhověla, v mezitím byla ovšem SZIF prostřednictvím datové schránky třetí osoby zaslána listina označená jako kolaudační rozhodnutí. Následně však SZIF zjistil, že toto kolaudační rozhodnutí nebylo příslušným stavebním úřadem nikdy vydáno. Dle žalobkyně toto nepředstavovalo porušení žádné právní povinnosti z její strany, naopak pochybil SZIF, jestliže v řízení akceptoval písemnost, která nebyla předložena žalobkyní.
4. SZIF posléze vyhotovil protokol o kontrole č. 22091755, kde primárně pro neplatnost doručené listiny (kolaudačního rozhodnutí) konstatoval, že žalobkyně porušila bod 2, písm. i) Pravidel, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty v rámci opatření IV.1.2 Realizace místní rozvojové strategie Programu rozvoje venkova ČR na období 2007 - 2013 (dále jen „Pravidla IV.1.2“). Dle tohoto ustanovení nelze dotaci poskytnout/proplatit, bylo-li zjištěno, že podmínky pro její získání byly splněny jen zčásti nebo zdánlivě nebo byly uměle vytvořeny, a žadatel tak získal výhodu, která není v souladu s cíli a podmínkami dotace. Totéž platí v případě, pokud bylo ze strany žadatele/příjemce dotace či s jeho vědomím třetí osobou úmyslně podáno nepravdivé prohlášení nebo nepravdivý důkaz. Žalobkyně proti tomuto protokolu o kontrole podala námitky, které SZIF zamítl s odůvodněním, že nebyl dodán doklad o užívání provozovny, takže předmětné výzvě nebylo vyhověno.
5. Dne 7. 7. 2015 bylo SZIF vydáno Oznámení o uložení sankce „C“ (tj. snížení dotace o 100 %), a to z důvodu zjištění porušení bodu 2, písm. i) Pravidel IV.1.2. Dne 15. 7. 2015 bylo dále vydáno Oznámení o ukončení administrace žádosti v rámci PRV, kterým bylo žalobkyni oznámeno ukončení administrace její žádosti z důvodu porušení podmínky Pravidel IV.1.2, části A, kapitoly 2., písm. i) [pozn. soudu, totéž jako „bod 2, písm. i) Pravidel IV.1.2“, účastníci používají obě označení *promiscue*]. Žalobkyně proto k žalovanému podala návrh na zahájení řízení dle § 141 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), v němž žádala pokračování v administraci projektu a vyplacení dotace, čemuž žalovaný nevyhověl.
6. Žalobkyně měla za to, že žalovaný (a SZIF) chybně vyložil ustanovení Pravidel IV.1.2, části A, kapitoly 2, písmeno g). Žalovaný je toho názoru, že dle něj je správní orgán v

rámci dotačního procesu oprávněn vyžádat si od žadatele jakékoli údaje, zatímco dle žalobkyně by se jednalo o svévoli, a správní orgán si může vyžádat toliko údaje doplňující a potřebné.

7. Dle žalobkyně má požadavek na stanovisko stavebního úřadu, a to zpravidla ve formě kolaudačního rozhodnutí, význam u dotací, kde dochází k realizaci stavby. Pak mají ovšem charakter základní a zásadní podmínky, nikoli jen jakéhosi doplňujícího údaje.
8. Žádost žalobkyně však směřovala k vybavení mobilní technologií (schválený dotační proces kódu 943) a jako taková byla celou dobu administrována. Požadavek na předložení kolaudačního rozhodnutí (či jiného stanoviska stavebního úřadu) se v kontextu pravidel dotace objevuje na jediném místě - dle povinné přílohy Metodiky pro tvorbu Fichí, resp. Pravidel IV.1.2, musí být předložen dokument, z něhož vyplývá, že je objekt oprávněně užíván jako provozovna.
9. Žalobkyně nesouhlasila s tím, že doložení kolaudačního rozhodnutí, kterým bylo povoleno užívání předmětné nemovitosti pro zřízení pěstirské palírny, bylo nedostačující. Předně byl tento dokument ze strany SZIF akceptován po celou dobu dotačního řízení, a to až do doby vzniku sporu. Žalobkyně rovněž nesouhlasila s přesvědčením správních orgánů, že se schválení užívání předmětné nemovitosti stavebním úřadem mělo týkat jen přízemí a podkroví, a nikoli suterénu. Předmětná nemovitost jako celek dle žalobkyně byla a je užívána jakožto provozovna, což byla jediná podmínka Metodiky pro tvorbu Fichí, resp. Pravidel IV.1.2, a správní orgány nemohou podmínky rozšiřovat a poté k nim vymáhat informace.
10. Co se týče předloženého nepravdivého kolaudačního rozhodnutí, věc byla dle žalobkyně řešena v trestním řízení, které bylo vůči ní zastaveno. To nemá dle žalovaného na věc dopad, což žalobkyně akceptovala. Chybný je ovšem postoj žalovaného, který i nadále trvá na tom, že nebyl dodán doklad o tom, že je dotčený objekt užíván jako provozovna „pro výrobu sirupů“, neboť dle žalobkyně postačuje doklad o tom, že se jedná o „provozovnu“, tj. bez dalšího upřesnění.
11. Žalobkyně rovněž označila argumentaci správních orgánů, že akceptovaly doklady od třetí osoby s ohledem na to, že se tak již stalo v minulosti, za nepřesvědčivou.
12. Postup správních orgánů byl dle žalobkyně taktéž nesrozumitelný a nepřezkoumatelný, jelikož aproboval v čase protichůdné postoje SZIF a odůvodnění stanoviska Přezkumné komise SZIF odlišné od následných odůvodnění dalších rozhodnutí.

Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Setrval na názoru, že SZIF si dle části A, kapitoly 2, písm. g) Pravidel IV.1.2 pro objektivní posouzení nároku na dotaci může kdykoliv od podání žádosti o dotaci vyžádat od žadatele/příjemce dotace jakékoli údaje a podklady potřebné pro posouzení průběžného plnění kterékoli z podmínek pro poskytnutí dotace. V tomto případě se jednalo o podklady pro zjištění, zda jsou plněny podmínky pro poskytnutí dotace, tedy zejména, že je naplněn samotný účel projektu a předmětná nemovitost může být v souladu s platnými právními předpisy k tomuto účelu užívána.
14. K tvrzení žalobkyně, že v rámci projektu došlo pouze k pořízení technologií, které svou mobilitou nebyly funkčně závislé na provozních prostorách, žalovaný opáčil, že předmětná nemovitost je součástí projektu, a protože nemohla být používána k danému účelu, nemohl být naplněn i samotný účel projektu. Dle § 126 odst. 1 zákona č. 183/2006,

o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), lze stavbu užívat jen k účelu vymezenému zejména v kolaudačním rozhodnutí, v oznámení o užívání stavby nebo v kolaudačním souhlasu nebo v povolení stavby. Vzhledem k tomu, že účel (zřízení pěstitelské palírny) uvedený v kolaudačním rozhodnutí dodaném k žádosti nenaplňoval účel projektu, bylo vyžadováno předložení vyjádření stavebního úřadu.

15. Pokud žalobkyně tvrdila, že SZIF neměl brát v potaz dokument, který obdržel dne 29. 4. 2015, žalovaný měl za to, že i kdyby bylo žalobkyní prokázáno, že nedošlo k porušení části A, kapitoly 2, písmene i), věty první Pravidel IV.1.2 (předložení nepravdivého důkazu z její strany, či s jejím vědomím), není tím zpochybněno zjištění, že z její strany nebyla doložena žádná odpovídající povinná příloha, která byla vyžádána předmětnou výzvou, což je opět porušením Pravidel IV.1.2 spojeným se sankcí C (viz Metodika pro tvorbu Fichí, IV. Přehled specifik jednotlivých opatření, Osa III, Opatření III.1.2 Podpora zakládání podniků a jejich rozvoje, Seznam předkládaných příloh, Povinné přílohy předkládané při podání Žádosti o dotaci; C). Na nesplnění předmětné výzvy byla žalobkyně upozorněna již v zamítnutí námitek proti protokolu o kontrole č. 22091755.
16. Žalovaný závěrem poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2009, č. j. 5 Afs 70/2008-152, dle něhož jsou podmínky přislíbené uchazečem o dotaci v projektu, na jehož základě je mu dotace přiznána, na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace a na základě zásad dotace, pro uchazeče závazné.

Jednání před soudem

17. Při jednání dne 15. 3. 2021 žalobkyně setrvala na své žalobě a stručně zopakovala její obsah. Zejména zdůraznila, že předmětem dotace bylo vybavení, a nikoli stavba (úprava provozovny), přičemž doklad o kolaudaci se přikládal již k žádosti o dotaci, tudíž se pozastavila nad tím, proč byla vůbec uzavřena předmětná dohoda. Pokud však uzavřena byla, tak si dle žalobkyně SZIF vytvořil novou podmínku, která z dotačních pravidel nevyplývala. Akcentovala též, že dotační pravidla požadovala toliko prokázání existence provozovny, bez další specifikace. Konečně žalobkyně předložila usnesení Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 11. 4. 2016, č. j. 2 Kzv 3/2016-14, o zastavení trestního stíhání vůči ní.
18. Rovněž žalovaný setrval na svém vyjádření a odkázal na něj, přičemž vyzdvihl, že předmět dotace musí být provozován v souladu se zákonem, pročez bylo na místě požadovat relevantní kolaudační rozhodnutí. K usnesení o zastavení trestního stíhání žalobkyně pak žalovaný poznamenal, že k neposkytnutí dotace nevede jen předložení nepravdivého dokumentu, ale též nepředložení žádného dokumentu.

Posouzení žaloby soudem

19. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
20. Podle části A, kapitoly 2., písm. g) Pravidel IV.1.2 *pro objektivní posouzení nároku na dotaci si MAS [pozn. místní akční skupina] i SZIF může kdykoliv od podání Žádosti o dotaci na MAS vyžádat od žadatele/příjemce dotace jakékoli doplňující údaje a podklady potřebné pro posouzení průběžného plnění kterékoli z podmínek pro poskytnutí dotace, na jejichž základě má*

být či již byla požadovaná dotace poskytnuta; žadatel/příjemce dotace má povinnost takové doplnění provést; C [pozn. kategorie sankce]. Pokud o tyto údaje a podklady žádá SZIF, informuje o svém požadavku příslušnou MAS.

21. Podle části A, kapitoly 2., písm. i) Pravidel IV.1.2 v případě, kdy bude zjištěno, že podmínky stanovené pro získání dotace byly splněny jen z části nebo zdánlivě anebo byly uměle vytvořeny a žadatel tak získal výhodu, která není v souladu s cíli a podmínkami Fiche, Pravidel či Dohody, nelze dotaci poskytnout/proplatit. Dotaci nelze poskytnout/proplatit rovněž v případě, pokud bylo ze strany žadatele/příjemce dotace či s jeho vědomím třetí osobou úmyslně podáno nepravdivé prohlášení nebo nepravdivý důkaz. V kterémkoli z těchto dvou případů bude žadatel/příjemce dotace navíc vyloučen z poskytování dotace v rámci Opatření IV.1.2 během daného a následujícího roku; C.
22. Metodika pro tvorbu Fichí, IV. Přehled specifik jednotlivých opatření, Osa III, Opatření III.1.2 Podpora zakládání podniků a jejich rozvoje, Seznam předkládaných příloh, Povinné přílohy předkládané při podání Žádosti o dotaci v písm. a) bodě 2) uvádí coby povinnou přílohu v případě, že projekt/část projektu nepodléhá řízení stavebního úřadu – nebyla dodána povinná příloha pravomocné a platné stavební povolení nebo ohlášení stavby nebo jiné opatření stavebního úřadu, na jehož základě lze projekt realizovat, pak je povinnou přílohou jeden z následujících dokumentů: kolaudační rozhodnutí, kolaudační souhlas nebo jiný doklad vydaný stavebním úřadem, na jehož základě je objekt užíván (z dokumentu musí vyplývat, že se jedná o provozovnu) - prostá kopie.
23. Podle § 126 odst. 1 stavebního zákona stavbu lze užívat jen k účelu vymezenému zejména v kolaudačním rozhodnutí, v oznámení o užívání stavby nebo v kolaudačním souhlasu. Nevýžaduje-li stavba kolaudaci podle § 119 odst. 1, lze ji užívat jen k účelu vymezenému v povolení stavby.
24. Z předmětné dohody se podává, že název projektu zní „Vybavení výroby ovocných a bylinných sirupů v prostorách moštárny v Maršíkově“, místo realizace projektu je „[redacted] k.ú. Maršíkov“, přičemž dotace bude poskytnuta na výdaje označené „kód 943, Nákup strojů, technologií, vybavení a dalších zařízení sloužících k zakládání a rozvoji mikropodniků“ (pozn. soudu, kód dle Číselníku způsobilých výdajů obsaženého v Metodice pro tvorbu Fichí).
25. Soud nemůže přisvědčit názoru žalobkyně, že byla-li dotace poskytnuta na mobilní technologie, pak nebylo třeba patřičné kolaudační rozhodnutí (či jiný obdobný doklad vydaný stavebním úřadem). Stroje a další zařízení na výrobu sirupů jsou nepochybně věcmi movitými, lze je tedy přemísťovat a provozovat v každé vhodné, a pro tento účel kolaudované nemovitosti. Leč z předmětné dohody nevyplývá, že žalobkyně může tyto stroje a zařízení provozovat kdekoliv. Naopak, dle soudu je může provozovat právě jen v předmětné nemovitosti.
26. To jednoznačně plyne z předmětné dohody (str. 2), jak z názvu projektu, tak z místa realizace projektu. Žalobkyně přitom v žádosti o dotaci (str. 4) uvedla, že zařízení budou provozována „ve stávající moštárně s časově i prostorově odděleným provozem. Projekt [...] doplňuje tuto výrobu o další druhy nealkoholických nápojů [...] Zvyšuje také výrobní vytížení a celkovou efektivitu využití stávající provozovny moštárny“, což jen dále dokládá vůli žalobkyně provozovat zařízení v předmětné nemovitosti. Rovněž to lze dovodit ze smyslu dotačního programu – Program rozvoje venkova ČR, který je zaměřen regionálně. Ostatně žalobkyně sice zdůrazňuje mobilitu strojů a zařízení, nikdy však neuvedla, že by je snad

chtěla provozovat mimo předmětnou nemovitost (což by dle soudu bylo porušením předmětné dohody). Nelze odhlédnout ani od toho, že zatímco některá zařízení (nerezový výrobní stůl) jsou jednoduše přemístitelná, jiná (úpravna studniční vody k výrobě sirupů, plynový duplikátor k výrobě cukrového sirupu a macerátů) vyžadují montáž a nelze je jednoduše přemístit (pokud vůbec). Konečně, ačkoli žalobkyně nepožadovala dotaci na stavební úpravy, zmiňuje jejich realizaci v žádosti o dotaci, čímž opět potvrzuje, že zařízení budou provozována v předmětné nemovitosti, neboť právě za tímto účelem má v úmyslu stavební úpravy předmětné nemovitosti provést.

27. Žalobkyně tedy byla povinna stroje a zařízení provozovat v předmětné nemovitosti, a aby se tak dělo legálně (nelegální provoz by byl bezpochyby v rozporu se smyslem a účelem dotace), musela disponovat patřičným kolaudačním rozhodnutím. Pokud Metodika pro tvorbu Fichí uvádí, že „z dokumentu musí vyplývat, že se jedná o provozovnu“, pak to nelze vykládat tak, že postačuje, že určitá nemovitost je provozovnou, a konkrétní druh provozu je irelevantní. Takový absurdní výklad by poskytovatele dotace zavazoval např. poskytnout a vyplatit dotaci na vybavení autoopravny v nemovitosti, která je v daném okamžiku kolaudována jako hotel, tudíž by v ní nebylo možné legálně provozovat předmět dotace. Nadto se soud domnívá, že citovaná pasáž není normotvorná, jelikož je pouze promítnutím zákona. Jestliže je totiž poskytována dotace na stroje a zařízení v určité nemovitosti a současně dle § 126 odst. 1 stavebního zákona platí, že stavbu lze užívat jen k účelu vymezenému v kolaudačním rozhodnutí, či jiných obdobných rozhodnutích, pak prokázání, že je kolaudace v souladu s předmětem dotace, je zákonnou podmínkou poskytnutí/vyplacení dotace, i kdyby to nebylo výslovně uvedeno v dotačních pravidlech. Námitka žalobkyně je proto nedůvodná.
28. Návazně na to soud konstatuje, že údaj o tom, pro jaký účel je předmětná nemovitost kolaudována, je potřebným pro posouzení průběžného plnění podmínky pro poskytnutí dotace. SZIF tudíž byl dle části A, kapitoly 2., písm. g) Pravidel IV.1.2 oprávněn požadovat jeho předložení předmětnou výzvou. Možno dodat, že otázka, v jakém rozsahu byla předmětná nemovitost kolaudována jakožto provozovna (včetně suterénu, či jen přízemí a podkroví), je podružná, podstatné je, že předmětná nemovitost nebyla vůbec kolaudována tak, aby v ní bylo možné provozovat stroje a zařízení, které jsou předmětem dotace.
29. Co se týče otázky, zda se jednalo o údaj „doplňující“, soud předeseílá, že SZIF skutečně mohl již ke dni uzavření předmětné dohody seznat, že žalobkyní předložené kolaudační rozhodnutí uvádí, že předmětná nemovitost je kolaudována jen ke zřízení pěstitelské palírny. Soud se ovšem nedomnívá, že by tímto mohlo žalobkyni vzniknout legitimní očekávání, že jí bude dotace vyplacena, popř. že po ní SZIF již nikdy nebude moci vyžadovat žádné údaje vztahující se k předmětné nemovitosti. Pravidlo obsažené v části A, kapitoly 2., písm. g) Pravidel IV.1.2 je z hlediska období, ale i typů údajů a podkladů, které mohou být požadovány, definováno velmi široce. Dle soudu se tak děje záměrně, racionálně a účelně. Lze si např. představit situaci, kdy žadatel k žádosti o dotaci dodá řádné kolaudační rozhodnutí, před vyplacením dotace se však poskytovatel dotace dozví o tom, že došlo ke změně kolaudace. Ačkoli je přitom kolaudace stavby esenciálním údajem pro poskytnutí dotace, neznámá to, že ji SZIF nemůže požadovat až v rámci „doplnění“. Žalobkyně se mylí, domnívá-li se, že to otevírá možnost svévolného postupu SZIF. Rozhodným hlediskem je totiž to, zda se jedná o údaj či podklad „potřebný“, což splněno bylo, viz výše.

30. Ohledně naplnění podmínek pro krácení dotace má soud za to, že byly splněny. Žalobkyně poukazuje na to, že nepravdivé kolaudační rozhodnutí bylo odesláno z datové schránky třetí osoby a že trestní stíhání proti její osobě bylo zastaveno (toto tvrzení žalobkyně doložila až při soudním jednání; obsahem správního spisu je toliko rozhodnutí vztahující se k třetí osobě), z čehož dovozuje, že nepravdivé kolaudační rozhodnutí bylo SZIF předloženo bez jejího vědomí. Žalobkyně současně v žalobě uvedla, že na předmětnou výzvu nereagovala, neboť měla za to, že není povinna SZIF předložit kolaudační rozhodnutí týkající se předmětné nemovitosti, z něhož by vyplývala kolaudace pro provoz v souladu s předmětem poskytnuté dotace. Leč tuto tezi žalobkyně soud vyvrátil výše.
31. Za těchto okolností je evidentní, že byla naplněna hypotéza části A, kapitoly 2., písm. i) Pravidel IV.1.2, a to věty první – podmínky pro získání dotace byly splněny jen z části nebo zdánlivě anebo byly uměle vytvořeny a žadatel tak získal výhodu, která není v souladu s cíli a podmínkami dotačního programu. Dotaci proto nebylo možné poskytnout/proplatit. Z rozhodnutí SZIF – Oznámení o uložení sankce „C“ ze dne 7. 7. 2015 – je patrné, že vychází z právě citovaného ustanovení. Mimoto byla žalobkyně SZIF upozorněna na přetrvávající nesplnění předmětné výzvy již v zamítnutí námitek proti protokolu o kontrole č. 22091755. Naopak úmyslné podání nepravdivého prohlášení nebo nepravdivého důkazu žadatelem/příjemcem dotace, či s jeho vědomím třetí osobou v Oznámení o uložení sankce „C“ ze dne 7. 7. 2015 zmiňováno není [pozn. soudu, v Oznámení o ukončení administrace žádosti v rámci PRV ze dne 15. 7. 2015 je citováno celé ustanovení části A, kapitoly 2., písm. i) Pravidel IV.1.2, dle soudu je však zásadní uložení sankce]. Napadené rozhodnutí pak na str. 5 zcela správně zdůrazňuje, že prokázání povědomí žalobkyně o tom, že bylo předloženo nepravdivé kolaudační rozhodnutí, není rozhodné, neboť tak jako tak byly naplněny podmínky dle části A, kapitoly 2., písm. i) Pravidel IV.1.2, tím, že žalobkyní nebyl doložen žádný doklad, kterým by bylo vyhověno předmětné výzvě.
32. Soud dodává, že v námitkách proti protokolu o kontrole č. 22091755, žalobkyně uvedla, že „[p]rojekt byl realizován dle zadání ve firemních prostorách třetí osoby a dotčený podklad (kolaudační rozhodnutí) jsem obdržela bez možnosti ověřit jeho platnost či úplnost.“. Dle náhledu soudu tím žalobkyně dala najevo, že o existenci nepravdivého kolaudačního rozhodnutí věděla, leč nebyla jí známa jeho nepravdivost. Soud proto nepovažuje za přesvědčivé, že by byl tento dokument SZIF zaslán bez jejího vědomí. Jakkoli je z žaloby zřejmé, že se žalobkyně snaží svůj vztah ke třetí osobě bagatelizovat, jsou zde následující fakta: [redacted] (třetí osoba) byl a je vlastníkem předmětné nemovitosti a prostřednictvím jeho datové schránky žalobkyně komunikovala nejen se SZIF (vzdání se odvolání proti protokolu č. 22089033 ze dne 10. 2. 2015), ale i se soudem (vyjádření ze dne 21. 8. 2018); nadto mají obě osoby shodné příjmení. Soud je proto přesvědčen, že žalobkyně se snažila předmětné výzvě vyhovět (ač to v žalobě popřela), a proto bylo z datové schránky třetí osoby zasláno nepravdivé kolaudační rozhodnutí. Soud ovšem dává za pravdu žalobkyni v tom, že nebylo prokázáno její vědomí o nepravdivosti kolaudačního rozhodnutí, což je však nerozhodné, viz předchozí odstavce.
33. Konečně, žalobkyně tvrdila nepřezkoumatelnost a nesrozumitelnost postupu správních orgánů, neboť měl aprobovat v čase protichůdné postoje SZIF a odůvodnění stanoviska Přezkumné komise SZIF, odlišné od následných odůvodnění dalších rozhodnutí. Tato námitka je dle soudu zcela obecná, žalobkyně nespecifikovala rozhodnutí, postoje či

stanoviska, ani označením, ani jejich obsahem. Soud ji proto nemůže zhodnotit, a nezbývá mu tak, než ji pokládat za nedůvodnou. Lze dodat, že Přezkumná komise SZIF v projednávané věci podnětu žalobkyně nevyhověla, potvrdila postup SZIF a nedoporučila udělit výjimku z Pravidel IV.1.2.

Závěr

34. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
35. Protože žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. března 2021

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu